

Lelkünknek nincs kora

A testnek van kora, növekszik, fejlődik, majd öregszik. Ez az élet rendje. Melyik anya akarja, hogy a gyermeke ne fejlődjön, jövőre is ugyanekkora legyen? Ha a gyermekünk fejlődése leáll, akkor orvoshoz visszük gyermekünket. Ki akarja, hogy gyermeke egész életében egy m magas legyen, pelenkázni kelljen stb.? Természetes, hogy nem akarjuk a fejlődését leállítani.

A lelkünk fejlődésével miért nem törődünk? Ha a lelkünk fejlődése leáll, vagyis a pozitív irányú fejlődése áll le, akkor nem kéne orvoshoz, a legfőbb orvoshoz, a Szentlélekhez vinnünk?

Olyan nincs, hogy valakinek a lelke öreg. A teste lehet öreg, de a lelke nem! A léleknek nincs kora, de van fejlődése. Folyamatosan fejlődik, akár akarjuk, akár nem, rajtunk csak az múlik, hogy Isten irányába fejlődik, vagy visszafejlődik, a Sátán hatására. Olyan nincs, hogy stagnál, hogy megőrzi évekig állapotát. Ha nem vezetjük Isten felé, akkor automatikusan a másik irányba fejlődik, visszafejlődik. Tehát csak az a kérdés, hogy melyik irányba fejlődik. És az, hogy akarom-e, hogy Isten felé fejlődjön?

Ha Isten felé halad, fejlődik, akkor van esélye olyanná válni, amilyennek Isten elképzelte. Az a nagy kérdés, akarom-e, hogy igazán kiteljesedjen a lelkem? Ha akarom, akkor a Szentleket, a Szűzanyát, a szent angyalokat kell hívnom, hogy segítsenek, és akarnom kell a jó irányba, az Isten felé való fejlődésben előrelépni. Ezért meg kell dolgozni, de természetesen megéri.

Sokan úgy vannak, hogy megkeresztelkedtek, esetleg még meg is bérmálkoztak, aztán ezzel vége a templomba járásnak. Ez biztos, hogy helyes hozzáállás? Gondoljunk bele, hogy milyen lenne, ha például valaki az esküvőjére a keresztelői ruhájában menne el? Képzeljük el a lelkünket, ha ma is még csak ott volna, ahol a kereszteléskor volt. Ha keresztségem óta nem tettem azért, hogy a lelkem közelítsen az Isten felé, ahhoz, amit Ő képzelt el rólam? Tehát keresztelői ruhámban állok felnőttként az Isten előtt.

Szent Pio atya szerint a TV a Sátán eszköze. Az ő életében még nem volt ilyen mértékű számítógépes használat. Nyilván erre is igaz az állítás. Ez ellen csak egy módon védekezhetünk, ha Szentlélekkel vagyunk eltelve. Akkor van esélyünk, hogy tisztán tudjunk mérlegelni, hogy melyik műsor, melyik film volt jó vagy rossz és talán észre is tudjuk venni, hogy miért. Természetesen a kikapcsoló gomb is megoldás, de ezt nagyon kevesen merik vállalni.

A Szentlélek segítsége nélkül semmi esélyünk sincs, hogy tudat alatt ne befolyásoljanak a műsorok, és mivel a Sátán eszköze, ezért nem az Isten felé fognak terelni, vezetni.

Miért van az, hogy ha találkozunk valakivel, akkor a szörnyűségekről, általános dolgokról beszélgetünk jellemzően? Miért nem lehet Istenről beszélgetni? Biztos befolyásol minket az, hogy a TV, a hírek Isten csodálatos tetteiről, csodákról jellemzően nem beszélnek. Ami ér minket nap mint nap, persze, hogy arról beszélgetünk is. Miért nem vesszük észre az Istennel kapcsolatos kisebb nagyobb csodákat? Miért nem beszélgetünk erről egymás között? Ez tanúságtétel is lenne! És nekünk keresztségünk révén tanúságot is kellene tennünk a világ előtt.

Ha történik valami szép, jó az életünkben – mert biztos, hogy időnként történik, csak nem biztos, hogy észrevesszük –, azt követően oda tudunk-e állni az Isten elé, hogy megköszönjük, hogy hálát zengjünk neki? Ilyenkor hálátelt szívvel kellene dicsőítenünk az Istent!

Ne feledjük, hogy a lelkünknek nincs kora, de van fejlődése. Gondoljuk végig, hogy mennyire akarjuk, hogy fejlődjön Isten felé, hogy egyre közelebb kerüljünk ahhoz, amit Isten képzelt el bennünk?

Jánosy Gábor
(Argentínából érkezett Varga János SVD, verbita atya
2010. januárban elhangzott tanítása alapján)

